

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziesiąta izba)

z dnia 6 lutego 2014 r. *

Odesłanie prejudycjalne — Prawo przedsiębiorstw — Dyrektywa 78/660/EWG — Ogłoszenie rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek — Stosowanie zasad ogłoszenia tych sprawozdań do spółek podlegających przepisom prawa danego państwa członkowskiego i należących do grupy, której spółka dominująca podlega przepisom prawa innego państwa członkowskiego

W sprawie C-528/12

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Landgericht Bonn (Niemcy) postanowieniem z dnia 12 listopada 2012 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 21 listopada 2012 r., w postępowaniu:

Mömax Logistik GmbH

przeciwko

Bundesamt für Justiz,

TRYBUNAŁ (dziesiąta izba),

w składzie: E. Juhász (sprawozdawca), prezes izby, A. Rosas i C. Vajda, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: K. Malacek, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 14 listopada 2013 r., rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Mömax Logistik GmbH przez H. Meichelbecka Wirtschaftsprüfer, oraz W. Kraußa, Rechtsanwalt,
- w imieniu Bundesamt für Justiz przez H.J. Friehego, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu niemieckiego przez T. Henzego oraz J. Kemper, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez G. Brauna oraz K.P. Wojcika, działających w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: niemiecki.

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 49 TFUE i art. 57 czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r., wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. L 222, s. 11 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 17. t. 1, s. 21), zmienionej dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. (Dz.U. L 224, s. 1, zwanej dalej „dyrektywą 78/660”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Mömax Logistik GmbH (zwaną dalej „Mömax Logistik”) a Bundesamt für Justiz (federalnym urzędem ds. wymiaru sprawiedliwości) w przedmiocie obowiązku ogłoszenia rocznych sprawozdań finansowych na dzień 31 marca 2009 r. w niemieckim monitorze elektronicznym.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Artykuł 47 ust. 1 dyrektywy 78/660 stanowi:

„Zatwierdzone zgodnie z wymaganiami roczne sprawozdanie finansowe oraz roczne sprawozdanie z działalności, wraz z opinią przedstawioną przez osobę odpowiedzialną za badanie sprawozdania finansowego, należy ogłosić zgodnie z ustawodawstwem każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 3 [pierwszej dyrektywy Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich (Dz.U. L 65, s. 8 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 17, t. 1, s. 3)].

[...]”.

- 4 Zgodnie z art. 50b tej dyrektywy:

„Państwa członkowskie zapewniają, że członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorczych spółki mają wspólny obowiązek zapewnienia, by roczne sprawozdanie finansowe, roczne sprawozdanie z działalności oraz oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, udostępniane zgodnie z art. 46a – w przypadku jego oddzielnego przedstawienia – były sporządzane i publikowane zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy oraz tam gdzie znajduje to zastosowanie, zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 29, s. 609)]. Organy te działają w ramach kompetencji przyznanych im przez prawo krajowe”.

- 5 Artykuł 57 wspomnianej dyrektywy ma następujące brzmienie:

„Bez względu na przepisy [dyrektywy 68/151/EWG] i [drugiej dyrektywy Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla

ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. 1977, L 26, s. 1 [– wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 17, t. 1, s. 8]) państwo członkowskie nie musi stosować przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących treści, badania i ogłaszania rocznych sprawozdań finansowych w odniesieniu do spółek działających na podstawie prawa krajowego, które są jednostkami [przedsiębiorstwami] zależnymi zgodnie z definicją zawartą w [siódmej dyrektywie Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 17 t. 1, s. 58)], jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- a) jednostka dominująca [przedsiębiorstwo dominujące] podlega prawu państwa członkowskiego;
- b) wszyscy akcjonariusze lub udziałowcy jednostki zależnej [przedsiębiorstwa zależnego] wyrazili swą zgodę na zwolnienie z takiego obowiązku; takie oświadczenie musi być składane w odniesieniu do każdego roku budżetowego;
- c) jednostka dominująca [przedsiębiorstwo dominujące] oświadczyła [oświadczyło], że gwarantuje i poręcza zobowiązania zaciągnięte przez jednostkę zależną [przedsiębiorstwo zależne];
- d) oświadczenia określone w lit. b) i c) muszą być ogłoszone przez jednostkę zależną [przedsiębiorstwo zależne] zgodnie z prawem państwa członkowskiego oraz zgodnie z art. 3 dyrektywy [68/151];
- e) sprawozdanie finansowe jednostki zależnej [przedsiębiorstwa zależnego] musi zostać włączone do skonsolidowanego sprawozdania finansowego sporządzonego przez jednostkę dominującą [przedsiębiorstwo dominujące] zgodnie z dyrektywą [83/349];
- f) powyższe wyłączenie musi być wykazane w informacji dodatkowej do skonsolidowanego sprawozdania finansowego sporządzonego przez jednostkę dominującą [przedsiębiorstwo dominujące];
- g) skonsolidowane sprawozdanie finansowe określone w lit. e), skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności oraz raport osoby odpowiedzialnej za badanie tych sprawozdań zostały dla jednostki zależnej [przedsiębiorstwa zależnego] ogłoszone zgodnie z prawem państwa członkowskiego oraz zgodnie z art. 3 dyrektywy [68/151]”.

Prawo niemieckie

- 6 Zgodnie z § 264 ust. 3 Handelsgesetzbuch (kodeksu handlowego, zwanego dalej „HGB”), w brzmieniu mającym zastosowanie w postępowaniu głównym:

„Spółka kapitałowa stanowiąca spółkę zależną spółki dominującej zobowiązanej do sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego na podstawie § 290 [HGB] nie musi stosować przepisów niniejszego rozdziału oraz rozdziałów trzeciego i czwartego niniejszego działu, jeżeli:

- 1) wszyscy udziałowcy spółki zależnej wyrazili zgodę na zwolnienie w odniesieniu do danego roku obrotowego i uchwała została ogłoszona zgodnie z § 325,
- 2) spółka dominująca jest zobowiązana do pokrycia strat zgodnie z § 302 ustawy o spółce akcyjnej lub dobrowolnie przyjęła takie zobowiązanie i to oświadczenie zostało ogłoszone zgodnie z § 325,
- 3) spółka zależna została objęta skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym zgodnie z przepisami niniejszego działu oraz

4) zwolnienie spółki zależnej

- a) zostało wskazane w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego sporządzonego przez spółkę dominującą i ogłoszonego zgodnie z § 325 na podstawie złożenia do wydawcy monitora elektronicznego oraz
- b) zostało dodatkowo podane do wiadomości w monitorze elektronicznym w odniesieniu do spółki zależnej z odwołaniem się do tego przepisu i ze wskazaniem spółki dominującej”.

7 Paragraf 290 ust. 1 HGB ma następujące brzmienie:

„Ustawowi przedstawiciele spółki kapitałowej (spółki dominującej) z siedzibą na terytorium krajowym są zobowiązani do sporządzenia w ciągu pierwszych pięciu miesięcy roku obrotowego grupy skonsolidowanego sprawozdania finansowego i sprawozdania za poprzedni rok obrotowy koncernu, jeżeli spółka ta może bezpośrednio lub pośrednio wywierać wpływ na inną spółkę (spółkę zależną). Jeżeli spółka dominująca jest spółką kapitałową, o której mowa w § 325 ust. 4 zdanie pierwsze, skonsolidowane sprawozdanie finansowe oraz sprawozdanie za poprzedni rok obrotowy koncernu należy sporządzić w ciągu pierwszych czterech miesięcy roku obrotowego grupy”.

8 Paragraf 302 ust. 1 Aktiengesetz (ustawy z dnia 6 września 1965 r. o spółkach akcyjnych, BGBl. 1965 I, s. 1089), zmienionej art. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 2008 r. (BGBl. 1965 I, s. 1089), zmieniony § 3 ustawy z dnia 20 grudnia 2012 r. (BGBl. 2012 I, s. 2751), ma następujące brzmienie:

„Jeśli zostało zawarte porozumienie o kontroli lub o przekazywaniu zysków, druga strona umowy powinna zrekompensować wszystkie straty w ujęciu rocznym, w okresie obowiązywania umowy, chyba że straty te zostały zrekompensowane innymi zatrzymanymi zyskami, jakie zostały jej przypisane w okresie obowiązywania umowy”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 9 Spółka Lutz Service GmbH (zwana dalej „Lutz Service”) jest spółką dominującą Mömax Logistik świadczącej usługi w wypełnianiu zadań logistycznych na rzecz koncernu Lutz, którego główna działalność polega na sprzedaży mebli.
- 10 Pismem z dnia 26 sierpnia 2010 r., które wpłynęło dnia 1 września 2010 r., Bundesamt für Justiz wyznaczył Mömax Logistik termin sześciu tygodni na złożenie wymaganych zgodnie z § 325 HGB dokumentów sprawozdania finansowego na dzień zamknięcia roku obrotowego 31 marca 2009 r. do wydawcy niemieckiego monitora elektronicznego w celu ogłoszenia tych dokumentów w tym monitorze. Mömax Logistik złożyła odwołanie od tego postanowienia pismem z dnia 6 października 2010 r. W odwołaniu powołuje się ona na zwolnienie przewidziane w § 264 ust. 3 HGB, podnosząc okoliczność, że jest ona objęta skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym sporządzonym przez Lutz Service, z siedzibą w Wels (Austria).
- 11 Lutz Service sporządziła skonsolidowane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy obejmujący okres od dnia 1 kwietnia 2008 r. do dnia 31 marca 2009 r., które obejmuje w szczególności roczne sprawozdania finansowe Mömax Logistik. To skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało ogłoszone w niemieckim monitorze elektronicznym. W informacji dodatkowej do tego sprawozdania jest ujawnione wspomniane zwolnienie Mömax Logistik. Ponadto Lutz Service zobowiązała się dobrowolnie wobec Mömax Logistik do pokrycia jej strat zgodnie z § 302 ustawy o spółce akcyjnej z dnia 6 września 1965 r. Oświadczenie to zostało ogłoszone. Dodatkowo, we wspomnianym monitorze wskazano na podstawie § 264 ust. 3 HGB przewidziane w tym przepisie zwolnienie, z którego korzysta Mömax Logistik, oraz okoliczność, że spółka Lutz Service była spółką dominującą Mömax Logistik. Uwaga to została opatrzona wyjaśnieniem, że skonsolidowane sprawozdanie

finansowe spółki Lutz Service zostało ogłoszone. Udziałowiec Mömax Logistik wyraził zgodę na skorzystanie z przewidzianego w § 264 ust. 3 HGB zwolnienia w odniesieniu do roku obrotowego obejmującego okres od dnia 1 kwietnia 2008 r. do dnia 31 marca 2009 r. Decyzja ta została ogłoszona.

- 12 Decyzją z dnia 13 grudnia 2010 r. Bundesamt für Justiz oddalił odwołanie Mömax Logistik i nałożył na nią grzywnę w wysokości 2 500 EUR z tego względu, iż, ponieważ jej spółka dominująca nie miała swojej siedziby w Niemczech, Mömax Logistik nie była zwolniona z obowiązku ogłoszenia swego rocznego sprawozdania finansowego na podstawie § 264 ust. 3 HGB w związku z § 290 HGB.
- 13 Mömax Logistik wniosła odwołanie od tej decyzji pismem z dnia 27 grudnia 2010 r. do Bundesamt für Justiz. W uzasadnieniu tego odwołania Mömax Logistik podniosła, że transpozycja art. 57 dyrektywy 78/660, dokonana przepisami § 264 ust. 3 HGB w związku z § 290 HGB, była sprzeczna z prawem Unii, a w szczególności ze swobodą przedsiębiorczości.
- 14 Bundesamt für Justiz nie uwzględnił skargi. Uznał on w szczególności, że nierówne traktowanie przedsiębiorstwa należącego do spółki dominującej posiadającej siedzibę w Niemczech i przedsiębiorstwa należącego do spółki dominującej posiadającej siedzibę w innym państwie członkowskim jest konieczne ze względu na nadrzędne względy interesu ogólnego.
- 15 W świetle powyższych rozważań Landgericht Bonn postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy jest zgodne ze swobodą przedsiębiorczości (art. 49 TFUE) uregulowanie krajowe, które wyłącza stosowanie postanowień art. 57 [...] dyrektywy [78/660] dotyczących treści, badania i ogłaszania rocznych sprawozdań finansowych w odniesieniu do spółek, które podlegają prawu państwa członkowskiego jedynie wtedy, jeśli spółka dominująca podlega prawu tego samego państwa i sporządziła skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie ze swoim prawem?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

W przedmiocie dopuszczalności

- 16 Bundesamt für Justiz i rząd niemiecki uważają, że powyższe pytanie ma charakter hipotetyczny i jest zatem niedopuszczalne. W tym względzie twierdzą oni, iż przesłanki stosowania § 264 ust. 3 HGB nie zostały spełnione w postępowaniu głównym, ponieważ Mömax Logistik nie przedłożył w terminach ustawowych oświadczenia o pokryciu strat przez spółkę dominującą w odniesieniu do danego roku obrotowego w celu powołania się na przewidziane w tym przepisie zwolnienie.
- 17 W tym względzie należy przypomnieć, że w świetle utrwalonego orzecznictwa procedura przewidziana w art. 267 TFUE jest instrumentem współpracy między Trybunałem i sądami krajowymi, dzięki któremu Trybunał dostarcza sądom krajowym elementów wykładni prawa Unii, które są im niezbędne dla rozstrzygnięcia przedstawionych przed nimi sporów (zob. w szczególności wyrok z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie C-279/12 Fish Legal i Shirley, pkt 29).
- 18 Pytania dotyczące wykładni prawa Unii, z którymi zwrócił się do Trybunału sąd krajowy w ramach stanu prawnego i faktycznego, za którego ustalenie jest on odpowiedzialny – przy czym prawidłowość tych ustaleń nie podlega ocenie przez Trybunał – objęte są bowiem domniemaniem tego, że mają znaczenie dla sprawy. Odmowa udzielenia przez Trybunał odpowiedzi na pytanie prejudycjalne postawione przez sąd krajowy, jest możliwa jedynie wówczas, gdy żądana wykładnia prawa Unii w sposób oczywisty nie ma żadnego związku ze stanem faktycznym lub przedmiotem sporu toczącego

się przed sądem krajowym, lub też gdy problem ma charakter hipotetyczny albo gdy Trybunał nie posiada wystarczającej wiedzy na temat okoliczności faktycznych i prawnych aby odpowiedzieć na postawione mu pytania w użyteczny sposób (ww. wyrok w sprawie Fish Legal i Shirley, pkt 30).

- 19 W niniejszej sprawie, jak wynika z pkt 12 niniejszego wyroku, sąd odsyłający wskazał, że to właśnie okoliczność, iż spółka dominująca Mömax Logistik nie miała swej siedziby na terytorium Niemiec, doprowadziła Bundesamt für Justiz do odrzucenia skargi Mömax Logistik o powołanie się na przewidziane w prawie krajowym zwolnienie z obowiązku ogłoszenia swych rocznych sprawozdań finansowych. Wspomniany sąd wskazał również, że, jeśli przepisy prawa krajowego będące przedmiotem postępowania głównego są sprzeczne z prawem Unii, grzywna nałożona na Mömax Logistik powinna zostać uchylona.
- 20 W tych okolicznościach wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest dopuszczalny.

Co do istoty

- 21 Z art. 50b dyrektywy 78/660 wynika, że członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorczych spółki powinni zapewnić, by roczne sprawozdanie finansowe, roczne sprawozdanie z działalności oraz oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, były sporządzane i publikowane zgodnie z wymogami tej dyrektywy oraz tam, gdzie znajduje to zastosowanie, zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi na podstawie rozporządzenia nr 1606/2002.
- 22 Artykuł 47 wspomnianej dyrektywy stanowi, że „[z]atwierdzone zgodnie z wymaganiami roczne sprawozdanie finansowe oraz roczne sprawozdanie z działalności, wraz z opinią przedstawioną przez osobę odpowiedzialną za badanie sprawozdania finansowego, należy ogłosić zgodnie z ustawodawstwem każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 3 dyrektywy [68/151]”. Dyrektywa 68/151 została uchylona i zastąpiona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/101/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich (Dz.U. L 258, s. 11).
- 23 Zgodnie z art. 57 dyrektywy 78/660 państwo członkowskie nie musi stosować przepisów dyrektywy 78/660 dotyczących treści, badania i ogłaszania rocznych sprawozdań finansowych w odniesieniu do spółek działających na podstawie prawa krajowego, które są przedsiębiorstwami zależnymi w rozumieniu dyrektywy 83/349, jeżeli zostaną spełnione warunki wymienione w tym art. 57 lit. a)–g). We wspomnianym art. 57 lit. a) jest wskazany warunek, zgodnie z którym przedsiębiorstwo dominujące powinno podlegać prawu państwa członkowskiego.
- 24 Bezsporne jest, że Republika Federalna Niemiec skorzystała z możliwości przewidzianej w art. 57 tej dyrektywy. Jednak z brzmienia § 264 ust. 3 i § 290 ust. 1 HGB wynika, że niniejsze zwolnienie jest zastrzeżone jedynie dla koncernu przedsiębiorstw, w którym nie tylko przedsiębiorstwo zależne, lecz również przedsiębiorstwo dominujące mają siedzibę na terytorium Niemiec.
- 25 Używając zaś wyrażenia „prawo państwa członkowskiego” art. 57 lit. a) dyrektywy 78/660 wskazuje jednoznacznie, że do celów stosowania zwolnienia przewidzianego w tym artykule przedsiębiorstwo dominujące może podlegać przepisom prawa każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a nie tylko przepisom prawa państwa członkowskiego przedsiębiorstwa zależnego zamierzającego powołać się na to zwolnienie.

- 26 Ta wykładnia wspomnianego wyrażenia jest potwierdzona faktem, że w odróżnieniu od tej uwagi dotyczącej przedsiębiorstwa dominującego zdanie wprowadzające art. 57 dyrektywy 78/660 wskazuje, że państwa członkowskie mogą zwolnić przedsiębiorstwa zależne, które podlegają „ich prawu krajowemu”.
- 27 Ponadto, ponieważ państwo członkowskie wybrało to zwolnienie, nie może ono, w warunkach stosowania wspomnianego zwolnienia, wprowadzić odmiennego traktowania przedsiębiorstw dominujących mających siedzibę w tym państwie i przedsiębiorstw dominujących mających siedzibę w innym państwie członkowskim.
- 28 W konsekwencji rozpatrywane w postępowaniu głównym przepisy krajowe, które ograniczają korzystanie ze zwolnienia z ogłaszania rocznych sprawozdań finansowych jedynie do przedsiębiorstw zależnych, których przedsiębiorstwo dominujące ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim co te przedsiębiorstwa zależne, są sprzeczne z brzmieniem art. 57 lit. a) dyrektywy 78/660.
- 29 W świetle powyższych rozważań nie ma konieczności oceniania, czy połączone przepisy krajowe rozpatrywane w postępowaniu głównym są sprzeczne ze swobodą przedsiębiorczości w art. 49 TFUE (zob. podobnie wyrok z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie C-456/98 Centrosteeel, Rec. s. I-6007, pkt 18).
- 30 W tych okolicznościach na zadane pytanie należy odpowiedzieć, że art. 57 dyrektywy 78/660 należy interpretować w tym znaczeniu, iż stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które wyłączają stosowanie przepisów tej dyrektywy dotyczących treści, badania i ogłaszania rocznych sprawozdań finansowych w odniesieniu do przedsiębiorstwa zależnego podlegającego prawu tego państwa członkowskiego jedynie wtedy, gdy przedsiębiorstwo dominujące również podlega prawu wspomnianego państwa.

W przedmiocie kosztów

- 31 Dla stron postępowania głównego niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania głównego, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziesiąta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 57 czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r., wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, zmienionej dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które wyłączają stosowanie przepisów tej dyrektywy dotyczących treści, badania i ogłaszania rocznych sprawozdań finansowych w odniesieniu do przedsiębiorstwa zależnego podlegającego prawu tego państwa członkowskiego jedynie wtedy, gdy przedsiębiorstwo dominujące również podlega prawu wspomnianego państwa.

Podpisy